

EIB INFORMATION

2 - 1998 · Nr. 97
ISSN 0250-3875

DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK
EUROPÄISCHE INVESTITIONSBANK
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΓΓΕΝΔΥΣΕΩΝ
EUROPEAN INVESTMENT BANK
BANCO EUROPEO DE INVERSIONES

BANQUE EUROPEENNE D'INVESTISSEMENT
BANCA EUROPEA PER GLI INVESTIMENTI
EUROPESE INVESTERINGSBANK
BANCO EUROPEU DE INVESTIMENTO
EUROOPAN INVESTOINTIPANKKI
EUROPEISKA INVESTERINGSBANKEN

Den Europæiske Investeringsbanks initiativer til skabelse af arbejdspladser i mindre og mellemstore virksomheder

På mødet i Amsterdam i juni 1997 anmodede Det Europæiske Råd Den Europæiske Investeringsbank om at bidrage til at fremme beskæftigelsen i Europa ved at udvikle nye ordninger for finansiering af innovative mindre og mellemstore virksomheder inden for højteknologi, der kan forventes at gennemgå en betydelig vækst. Som reaktion derpå udarbejdede Banken sit Amsterdamhandlingsprogram for perioden frem til udgangen af år 2000, således at den i november kunne forelægge de første resultater deraf på Det Europæiske Råds særlige møde i Luxembourg om beskæftigelsen. Denne artikel beskriver Bankens nye initiativer.

MINDRE OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDERS KAPITALMANGEL BEGRÆNSER VÆKSTMULIGHEDERNE

I Den Europæiske Union skabes langt de fleste nye arbejdspladser i mindre og mellemstore virksomheder. I perioden 1988-1995 skabte virksomheder med under 100 beskæftigede f.eks. gennemsnitlig 260 000 nye arbejdspladser årlig, medens virksomheder med over 100 ansatte i samme tidsrum lukkede ca. 220 000 arbejdspladser årlig. Heriblandt yder specielt mindre virksomheder i hurtigt voksende brancher et betydeligt bidrag til beskæftigelsen. De små og især de unge virksomheders bidrag kunne imidlertid være større, hvis de havde bedre adgang til investeringsmidler.

Unge virksomheder, der har eksisteret i under ca. ti år, har i reglen hverken adgang til egenkapital udefra eller til bankkreditter med en løbetid på over et år. De finansierer sig med handelskreditter eller kortfristede lån, der f.eks. i Italien repræsenterer over 100% af nettodriftskapitalen mod 60% i Frankrig og 40% i Det Forenede Kongerige. I takt med at virksomhederne bliver ældre, aftager afhængigheden af kortfristede midler takket være de ikkeudbetalte overskud, men adgangen til langfristede kreditter forbliver begrænset. I begyndelsen af 90'erne udgjorde den langfristede gæld i forhold til den samlede driftskapital i Italien f.eks. kun 6% mod 12% i Det Forenede

Oversigt

- **Nye finansieringsordninger for mindre og mellemstore virksomheder** 1
Med sin nye finansieringsordning, der skal lette mindre og mellemstore virksomheders adgang til risikovillig kapital, går EIB nye veje i samarbejde med nationale formidlere.
- **Partnerskaber med offentlig og privat deltagelse** 4
Ifølge Amsterdamhandlingsprogrammet kan Banken nu også fremme sådanne partnerskaber i uddannelses- og sundhedssektoren.
- **EIB og Fællesskabets institutionelle opbygning** 7
I nær kontakt med de øvrige EU-institutioner udvider og diversificerer Banken sin aktivitet på en konstant skiftende økonomisk og politisk baggrund.
- **EIB's rolle i AVS-landene** 11
Tendensen er øget længvining i den private sektor og udbygning af aktiviteten via finansielle formidlere.
- **De centraleuropæiske kapitalmarkeder** 14
Med sin førsteklases kreditværdighed AAA kan EIB i høj grad bidrage til at udvikle og uddybe kapitalmarkederne i Centraleuropa.
- **EIB-forum 1998** 15
Den europæiske udfordring: Investering i arbejdspladser.
- **Video i anledning af fyrråret for EIB's oprettelse** 16

Kongerige, og ca. 38% af de og 26% af de britiske mindre og mellemstore virksomheder havde slet ingen langfristet gæld.

Unge og innovative virksomheder med store vækstmuligheder står over for særlige finansieringsproblemer. De er nødt til at vokse hurtigt for at udnytte konkurrencefordelene. Deres finansieringsbehov er derfor betydeligt, medens den del af anlægskapitalen, der kan belånes, ofte er beskednen, ligesom det er forbundet med betydelig usikkerhed at skønne om deres muligheder for forretningsmæssig succes. Finansiering af sådanne virksomheder med langfristede kreditter er derfor kun mulig inden for meget snævre grænser. Som alternativ dertil kan virksomhedernes kapital øges med risikovillig kapital, men desværre befinder anvendelsen af risikovillig kapital sig i Europa endnu på begynderstadiet, undtagen i Det Forenede Kongerige, der har verdens største marked for risikovillig kapital efter USA. I Det

Forenede Kongerige stillede fonde for formidling af risikovillig kapital i 1996 egenkapital på 3 mia ECU til rådighed for virksomheder mod 900 mio ECU i Frankrig, 700 mio i Tyskland, 600 mio i Nederlandene og kun 500 mio i Italien. I Europa erhvervede kapitalformidlingselskaber i 1996 nye andele til en værdi af 6,8 mia ECU, hvilket tåler sammenligning med investeringerne i USA samme år. Medens over 40% af den risikovillige kapital imidlertid gik til oprettelse og startfinansiering af virksomheder i USA, lå denne andel i Europa kun på ca. 12%, medens det store restbeløb gik til mere modne virksomheder.

Naturligvis er det i første omgang op til medlemsstaterne at sørge for at ændre deres skattesystemer, kapitalmarkedsbestemmelser og -institutioner, således at der tilflyder virksomhederne mere risikovillig kapital, men også finansieringsinstitutioner som Den Europæiske Investeringsbank kan bidrage dertil.

EIB-ORDNING FOR STYRKELSE AF DE MINDRE OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDERS KAPITALGRUNDLAG

1. Den Europæiske Finansieringsordning for Teknologi. EIB vil i de kommende tre år stille 125 mio ECU til rådighed for erhvervelsen af kapitalandele i veletablerede kapitalformidlingselskaber. Disse selskaber vil på grundlag af deres egen faglige bedømmelse erhverve kapitalandele i mindre og mellemstore virksomheder, især forholdsvis unge virksomheder i højteknologisektoren med mulighed for hurtig vækst. EIB erhverver således ikke kapitalandele direkte i disse mindre og mellemstore virksomheder, men udnytter den know-how og det kendskab til markedforholdene, som de veletablerede kapitalformidlingselskaber repræsenterer. Selskabernes mål er at finansiere mindre og mellemstore virksomheder i startfasen og skabe afkast gennem senere salg af disse andele.

EIB har overdraget udvælgelsen af de kapitalformidlingselskaber, den erhverver andele i, til Den Europæiske Investeringsfond (EIF). EIF ejes af EIB (40%), Europa-Kommissionen (30%) og ca. 80 private og offentlige banker (30%). Den råder selv over 75 mio ECU, der sammen med de 125 mio ECU fra EIB skal anvendes til erhvervelse af kapitalandele i kapitalformidlingselskaber. Banken forventer, at nogle af dens formidlere vil støtte dens initiativ til stimulering af det europæiske marked for risikovillig kapital med deres

egne midler, således at der kan rejses et multiplum af de 200 mio ECU fra EIB og EIF til fordel for en styrkelse af de mindre og mellemstore virksomheders kapitalgrundlag⁽¹⁾. Dette supplerende kapitaludbud vil kunne mærkes på markedet.

2. Egenkapital og kvasikapital til innovative mindre og mellemstore virksomheder. Det er vigtigt for mindre og mellemstore virksomheder at få adgang til supplerende midler, der figurerer som egenkapital på balancen. Det styrker umiddelbart deres kapitalgrundlag og øger samtidig deres muligheder for at sikre sig yderligere fremmedkapital. En af mulighederne er naturligvis at erhverve andele i virksomhedernes egenkapital direkte, men der findes andre finansieringsformer, som ikke er egentlig egenkapital, men har lignende karakter, f.eks. underordnede lån.

EIB har ikke mulighed for direkte at tilbyde mindre og mellemstore virksomheder sådanne finansieringsordninger, der er forbundet med risiko. Den er nødt til at benytte sig af veletablerede formidlere med både kundekontakter og kendskab til de lokale og regionale markedforhold, der på grund af deres tætte forhold til kunden kan bedømme projekterne uden store udgifter og beregne passende risikotillæg. Banken anlægger derfor samme politik på dette område som for globalansordningen. Den stiller midler til rådighed for formidlerne, der for egen regning og risiko giver dem videre til mindre og mellemstore virksomheder. Risikoen ved disse finansieringer deler EIB med formidlerne. I dette

(¹) Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen har besluttet at stille risikovillig kapital til rådighed for innovation og styrkelse af konkurrenceevnen i EU. Der vil blive oprettet en fond for formidling af risikovillig kapital (startfinansiering), der ligeledes skal administreres af EIF. Den nye fonds midler skal overvejende anvendes til oprettelse og startfinansiering af virksomheder i højteknologisektoren. Heller ikke her er der planer om direkte erhvervelse af kapitalandele i enkelte virksomheder, men derimod i specialiserede kapitalformidlingselskaber, der investerer i virksomheder for egen regning og risiko.

øjemed vil Banken i de kommende tre år etablere en risikodækning på 800 mio ECU. Det anses for tilstrækkeligt til sammen med formidlerne at kunne stille risikovillig kapital i størrelsesordenen 5-8 mia ECU til rådighed.

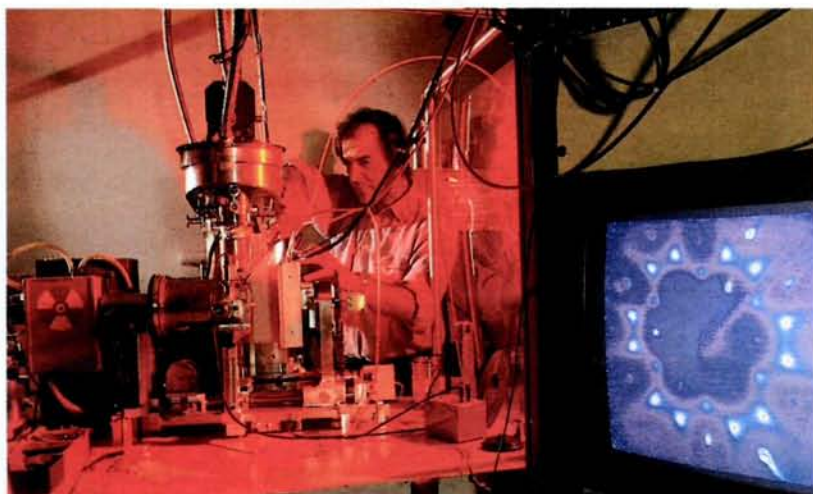
For EIB er finansieringsbidrag med risikodeling en nyskabelse. Vilkaerne for disse finansieringsbidrag er endnu ikke fastlagt i alle detaljer, og det skal naturligvis ske i samarbejde med formidlerne. Desuden skal der træffes aftale med hver enkelt formidler om fordelingen af såvel risikoen som afkastet.

Banken har hidtil stillet midler til rådighed for det statslige risikoforsikringselskab SOFARIS (Société française de garantie des financements des PME), der yder franske kapitalformidlingselskaber en vis grad af garanti for anvendelsen af deres kapital. Desuden har den ydet et finansieringsbidrag til oprettelsen af et fælles kapitalformidlingselskab for IMI (Istituto

Mobiliare Italiano) og ABN AMRO Bank. Hertil kommer, at der i øjeblikket forhandles med andre institutter om en halv snes andre finansieringsmodeller.

Banken betragter de kommende måneder som en testfase. Den vil samle erfaring og

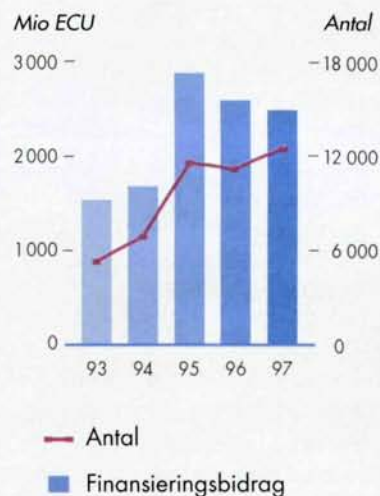
sammen med sine partnere justere udbuddet af finansieringsbidrag med risikodeling efter de mindre og mellemstore virksomheders særlige og fra medlemsland til medlemsland forskellige behov. Målet er at udvikle en komplet vifte af attraktive finansieringsmodeller. ■

Via sin klassiske globallånsordning yder EIB formidlerne mellem- til langfristede kreditlinier. De anvendes af formidlerne til ydelse af førsteprioritetslån til mindre og mellemstore virksomheders finansiering af investeringsprojekter på under 25 mio ECU, nemlig for formidlerens egen regning og risiko og derfor også på uafhængigt fastlagte vilkår. Erfaringerne viser, at konkurrencen mellem bankerne sørger for, at formidlerne giver fordelene ved EIB's refinansiering videre til de mindre og mellemstore virksomheder. I Den Europæiske Union yder Banken i øjeblikket globallån til ca. 100 formidlere med henblik på finansiering af mindre og mellemstore virksomheder. I begyndelsen af 80'erne udgjorde globallånene kun ca. 500 mio ECU i årsgennemsnit. De kom ca. 1 000 mindre og mellemstore virksomheder til gode, medens de tilsvarende tal for 1997 var 2,5 mia ECU og ca. 13 000 mindre og mellemstore virksomheder. Globallånene til fordel for mindre og mellemstore virksomheder repræsenterede i 1997 ca. 12% af Bankens samlede långivning i Den Europæiske Union.

Mellem 1993 og 1997 modtog over 47 000 mindre og mellemstore virksomheder knap 11 mia ECU til deres projekter. Af disse virksomheder havde 85% under 50 ansatte.

Finansieringsbidrag til mindre og mellemstore virksomheder 1993-1997

EIB og partnerskaber med offentlig og privat deltagelse

Overgangen til Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) samt indførelsen af den fælles valuta i det kommende årti afhænger af investeringer, der kan styrke EU-landenes integration. Det fælles marked har understreget betydningen af effektive infrastrukturer som grundlag for den fremtidige vækst og konkurrenceevne i Europa samt for skabelsen af beskæftigelsesmuligheder.

Et særligt mål for disse investeringer er styrkelsen af de fysiske forbindelser med Unionens randområder og nabolande, hvoraf mange har ansøgt om optagelse i Unionen. Et af de vigtigste punkter er den løbende udvikling og modernisering af de transeuropæiske net for transport, energioverførsel og telekommunikation samt andre store, betydningsfulde europæiske infrastruktur- og miljøinvesteringer.

Opfyldelsen af Maastrichttraktatens kriterier for deltagelse i ØMU har nødvendiggjort større tilbageholdenhed i den offentlige sektor og øget budgetdisciplin, hvilket har understreget behovet for mere effektivitet i forbindelse med udgifterne til økonomiske og sociale infrastrukturer. For fortsat at kunne gennemføre de absolut nødvendige investeringer i projekter af afgørende betydning for Europas velstand er EU-landene nødsaget til at søge alternative finansieringsordninger, der gør det muligt at reducere deres budgetunderskud og anlægsprogrammer. Disse alternativer omfatter privatisering og deling af investeringsudgifterne med den private sektor, især inden for rammerne af partnerskaber med offentlig og privat deltagelse.

EN EUROPÆISK HOLDNING TIL PARTNERSKABER MED OFFENTLIG OG PRIVAT DELTAGELSE

På EU-plan udvikles der fælles politikker for tilskyndelse af den private sektor til at udarbejde, finansiere og drive infrastrukturprojekter i samarbejde med den offentlige sektor. Udviklingen af sådanne partnerskaber er ikke blot nødvendig for at afhjælpe manglen på offentlige midler, men ønskelig på grund af dels det forventede positive

bidrag fra den private sektor med hensyn til ledelse, omkostningseffektivitet, serviceniveau, udgiftsdeling og deling af risikoen i forbindelse med udbud og efterspørgsel, dels fordelene ved en sammenlægning af den offentlige og den private sektors know-how.

Stats- og regeringscheferne har i Det Europæiske Råds henstillinger om den økonomiske politik understreget betydningen af disse partnerskaber som et middel til at fremskynde gennemførelsen af vigtige projekter. De har opfordret til oprettelse af arbejdsgrupper så tidligt som muligt i projek-

midler fra andre af Unionens finansieringskilder, især gaveydelse fra strukturfondene - Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden - og Europa-Kommissionens budgetlinje for transeuropæiske net, men også Den Europæiske Investeringsfond (EIF). I Central- og Østeuropa, hvor EIB aktivt fremmer landenes øgede integration og forberedelse til deres tiltrædelse af EU, samarbejder den desuden nært med Europa-Kommissionens PHARE-program, der bevilger gaveydelse. I overensstemmelse med Det Europæiske Råds beslutning på mødet i København i 1993 stilles midlerne fra

Vasco da Gamabroen i Lissabon

tering af større projekter specielt med henblik på at tilskynde til et samarbejde mellem offentlige og private interesser.

Betydningen af at udvikle en model for, hvordan partnerskaber med offentlig og privat deltagelse kan bidrage til finansieringen af infrastrukturer for transport, er ligeledes blevet understreget i henstillingerne fra arbejdsgruppen på højt plan om transeuropæiske net under ledelse af medlem af Europa-Kommissionen Neil Kinnock. EIB deltager i denne arbejdsgruppe og er for sin del rede til at støtte sådanne partnerskaber aktivt gennem anvendelse af sine eksisterende midler og om fornødent gennem udbygning af samfinansieringerne med andre finansieringskilder.

Som EU-institution kan EIB desuden deltage i ordninger, der søger at tiltrække

PHARE-programmet i stadig højere grad til rådighed for samfinansiering af infrastrukturprojekter.

Disse EU-midler kan repræsentere en betydelig kilde til merværdi for partnerskaber med offentlig og privat deltagelse både ved at reducere kapitalomkostningerne og ved at skabe stor finansiell synergi. EU's samfinansiering med disse partnerskaber styrker projekternes troværdighed og kreditværdighed og forbedrer desuden multiplikatorvirkningen af de offentlige midler, der stilles til rådighed for projektet.

EIB OG INFRASTRUKTURPROJEKTER

Som Den Europæiske Unions institution for projektf finansiering har EIB 40 års erfaring med fremme af projekter for infrastrukturforbedring, især transportprojekter, både i

EU-landene og i stigende grad ligeledes i tredjelande. I 1997 beløb dens långivning til projekter for modernisering af infrastrukturerne i Europa, især transeuropæiske net, sig til 9,5 mia ECU. I de forløbne fem år (1993-1997) har EIB givet tilsagn om lån på 46 mia ECU til transeuropæiske net og deres udvidelse til Unionens nabolande, især i Central- og Østeuropa. I Unionen stillede den 38 mia ECU til rådighed derfor. De således fremmede omfattende infrastrukturprojekter repræsenterer samlede nyinvesteringer på over 130 mia ECU.

EIB skelner ikke mellem offentlige og private investeringer, nyanlæg og udvidelse eller opførelse og istandsættelse. Den følger heller ingen forudfaste kvoter for de forskellige lande eller sektorer. Dens opgave som EU-institution er at stille langfristede lån til rådighed for bæredygtige projekter, der fremmer virkeliggørelsen af EU's økonomipolitiske mål.

I takt med at den private sektor går ind på områder, som den offentlige sektor trækker sig ud af på grund af maastrichkriterierne, vokser dens betydning, der i øvrigt er blevet styrket af den generelle og verdensomspændende tendens til privatisering og liberalisering. Det afspejler sig ligeledes i EIB's udlånmønster. Sideløbende med rene offentlige infrastrukturprojekter har Banken også finansieret et stigende antal private projekter, herunder nyligt privatiserede projekter for telekommunikation samt projekter i energisektoren og på miljøområdet (affalds- og spildevandsbehandling samt vandforsyning).

Ultimo 1997 udgjorde den private sektors andel af Bankens lån til projekter i EU 62%, hvoraf hovedparten for blot ti år siden ville være gået direkte til staten. En del af disse midler er ligeledes gået til partnerskaber med offentlig og privat deltagelse.

Som eksempler på sådanne partnerskaber i Unionen, som EIB deltager i, kan nævnes den nye Elbtunnel i Hamburg i Tyskland, lufthavnen i Spata og afsnittet Elefsis-Stavos af motorvejen Patras-Athen-Thessalonike i Grækenland, lufthavnen Milano-Malpensa og kraftværker, der fyres med forgasset olie i Italien, udvidelsen af Motorvej M6 med flere DBFO-vejprojekter,

Piræus' havn

Manchester Metrolink Tramway, første etape af jernbanen til Kanaltunnelen, Heathrow Express, den anden bro over Severn og Skyebroen i Det Forenede Kongerige, Vasco da Gamabroen i Lissabon og kraftværket i Tapada i Portugal, ringvejen omkring Dublin i Irland, Storebæltsforbindelsen i Danmark samt Øresundsforbindelsen mellem Danmark og Sverige.

FORDELE VED PARTNERSKABER MED OFFENTLIG OG PRIVAT DELTAGELSE

Oprettelsen af sådanne partnerskaber går stadig meget langsomt i EU. Ideen er ny, og tendensen er, at partnerskaberne er forskellige fra land til land. Herved spiller den kulturelle baggrund, de eksisterende finansieringsstrukturer og erfaringerne dermed samt de finansierede projekters kendetegn en stor rolle. Disse partnerskaber er sædvanligvis komplekse, således at de forudsætter en omhyggelig planlægning og et uforbeholdent engagement fra deltagerens side, hvilket er en forudsætning for alle velfungerende partnerskaber.

Efter EIB's erfaring giver disse partnerskaber offentlige organer en mere afbalanceret holdning til projekternes ejerskab, tilrettelæggelse, risikofordeling og juridiske grundlag. Partnerskaber kræver ikke nødvendigvis, at den private sektor helt eller delvis påtager sig ejerskabet til projekterne. Det kan være lige så værdifuldt at dele omkostningsrisikoen og/eller indtægtsrisikoen eller andre projektrisici.

Et succesrigt partnerskab med offentlig og privat deltagelse forudsætter en rimelig risikodeling mellem deltagerne, et klart og

sundt juridisk grundlag og et generelt positivt politisk klima. Der er behov for forbedringer i forbindelse med udbudsproceduren, og omkostningerne i forbindelse med udarbejdelsen af forslag til sådanne partnerskaber må reduceres. Der findes ingen generel og simpel løsning, og det kan være både vanskeligt og tidskrævende

at finde den rette balance mellem risiko og afkast i et partnerskab. I nogle tilfælde kunne projektet være afsluttet langt hurtigere, hvis den offentlige sektor havde gennemført det alene.

Det vil kun være muligt at inddrage den private sektor, hvis den er rimelig sikker på at opnå et tilfredsstillende afkast. Der er ikke tale om billig kapital, idet den offentlige sektors største udbytte af den private sektors deltagelse i sådanne partnerskaber er de forventede omkostningsbesparelser, men samtidig delingen og den bedre forvaltning af risikoen.

Det bør understreges, at omfattende infrastrukturer altid vil forblive en naturlig opgave for staten på grund af deres vidtrækkende konsekvenser og betydning. Uanset den valgte løsning vil staten altid skulle spille en væsentlig rolle i forbindelse med gennemførelsen af store transportprojekter. De er ofte ikke finansielt rentable, og den private sektors bidrag må derfor tilpasses dette forhold. I andre mere kommercielle sektorer som telekommunikations- og energisektoren begrænser liberaliseringerne og privatiseringerne af markedet i stadig højere grad statens deltagelse til en rent regulerende rolle.

EIB-STØTTE

Da EIB nyder den højeste kreditværdighed på kapitalmarkederne (AAA), svarer dens renteudgifter tilnærmelsesvis til medlemsstaternes. Den kan derfor tilbyde en løbetid og en afdragsfri periode, der forbedrer projektets bæredygtighed for den offentlige sektor og styrker dets finansielle grundlag for den private sektor.

Desuden er EIB rede til at gøre en særlig indsats for at lette finansieringen af omfattende infrastrukturprojekter samt partnerskaber med offentlig og privat deltagelse. Til støtte for Unionens politik for transeuropæiske net har den således oprettet et særligt udlånsvindue for omfattende infrastrukturprojekter, som Det Europæiske Råd bifaldt på mødet i Essen i december 1994. Oprettelsen af dette udlånsvindue faldt sammen med Rådets vedtagelse af listen over prioriterede transeuropæiske net for transport og energioverførsel.

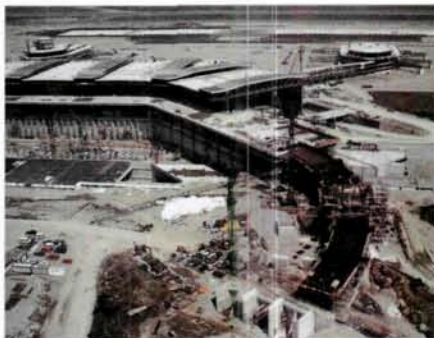
Formålet med EIB's udlånsvindue er at fastholde fremdriften i långivningen til disse projekter og i særdeleshed at dække partnerskabernes behov. Da flertallet af de finansierbare partnerskabsprojekter omfatter opførelse af varige goder, vil EIB i dette udlånsvindue overveje yderligere forlængelser af sine allerede lange løbetider til 25 år eller mere samt udvide de afdragsfri perioder i overensstemmelse med tilbagebetalingen og pengestrømmene.

Målområdet for dette udlånsvindue blev styrket og udvidet yderligere af EIB's Amsterdamhandlingsprogram, der blev udarbejdet som svar på den resolution om vækst og beskæftigelse, som Det Europæiske Råd vedtog på mødet i Amsterdam i juni 1997. Amsterdamhandlingsprogrammet skal øge støtten til investeringer, der fremmer skabelsen af varige beskæftigelsesmuligheder, herunder finansiere omfattende jobskabende infrastrukturprojekter og transeuropæiske net. Desuden udvider Amsterdamhandlingsprogrammet målområdet for de partnerskaber med offentlig og privat deltagelse, som EIB kan fremme, til uddannelses- og sundhedssektoren.

EIB betragter sin rolle som pragmatisk – ser sig selv som en supplerende kilde til finansiering og rådgivning, der bidrager til gennemførelsen af projekter og især fungerer som katalysator for udarbejdelsen af de rette finansieringsordninger. Det generelle sigte er at minimere finansieringsomkostningerne og risikoen og at maksimere projekternes muligheder for succes. Det betyder, at EIB kan engagere sig i et projekt så tidligt som muligt under fastlæggelsen af de finansielle og aftalemæssige rammer, finansiere eller bidrage til tilveje-

bringelsen af finansieringsbidrag til forundersøgelser samt tilskynde andre finansieringskilder til at deltage i projekterne.

Finansieringsordningerne for partnerskaber med offentlig og privat deltagelse bliver stadig mere raffinerede, og EIB er derfor rede til at deltage i ordninger, der indebærer anvendelse af kapitalmarkedsinstrumenter. Dens evne til at tilføre betydelige supplerende midler kan øge partnerskabernes muligheder for samfinansiering med midler fra dels forretningsbanker, dels kapi-

Lufthavnen Milano-Malpensa

talmarkedet. Som eksempler på partnerskabsprojekter, der er finansieret dels af EIB, dels gennem emission af obligationer på kapitalmarkederne, kan nævnes DBFO-vejprojekterne samt et projekt for køb og leje af rullende materiel til passagertog, der gennemføres af Stagecoach i Det Forenede Kongerige.

STØTTE FRA DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSFOND

En anden institution, der kan bidrage til finansieringen af europæiske infrastrukturer, er Den Europæiske Investeringsfond, som indledte sin virksomhed i juni 1994. EIF, der har en kapital på 2 mia ECU, yder garantier for såvel over- som underordnede lån og kan i visse tilfælde desuden stille egenkapital til rådighed for omfattende infrastrukturprojekter, især transeuropæiske net. Endelig kan den erhverve kapitalandele i mindre og mellemstore virksomheder.

EIF er selv et partnerskab med offentlig og privat deltagelse, for så vidt som den er et fællesforetagende for EIB (der ejer 40% af

dens kapital), Europa-Kommissionen (30%) samt en række offentlige og private banker (30%). Den kan have en værdifuld indflydelse i retning af at reducere finansieringsomkostningerne. EIB har finansieret en række partnerskaber med offentlig og privat deltagelse, hvortil EIF også har bidraget, f.eks. Rion-Antirionbroen i Grækenland, lufthavnen Milano-Malpensa i Italien, kraftværket i Tapada i Portugal, jernbaneforbindelsen London-Kanaltunnelen, Stagecoach's projekt for leje af rullende materiel og nogle af DBFO-vejprojekterne i Det Forenede Kongerige.

PARTNERSKABER MED OFFENTLIG OG PRIVAT DELTAGELSE UDEN FOR EU

Ud over landene i Central- og Østeuropa vil EIB sandsynligvis i stadig højere grad blive inddraget i partnerskaber med offentlig og privat deltagelse uden for Unionen. Den er i øjeblikket aktiv i over 120 tredjelande inden for rammerne af EU's politik for forbindelser med tredjelande. Dens støtte til partnerskabsprojekter vil være særlig omfattende i Middelhavsområdet, hvor den udfolder sin aktivitet inden for rammerne af euro-middelhavspartnerskabet, der lægger særlig vægt på at udbygge den private sektor. Et nyligt eksempel på et partnerskab i Middelhavsområdet er EIB's støtte til Middle East Oil Refineries' opførelse af et stort olieaffineri nær Alexandria.

I Asien og Latinamerika går EIB's finansieringsbidrag til fællesforetagender for europæiske og lokale deltagere, herunder partnerskaber med offentlig og privat deltagelse. Som eksempler kan nævnes kloak- og spildevandsbehandlingsanlæg i den nordlige del af Buenos Aires i Argentina, der opføres af Aguas Argentinas, samt forbedringen og udvidelsen af vandtransmissions- og -distributionsanlæggene i det vestlige Jakarta i Indonesien, der gennemføres af Garuda Dipta Semesta.

I Afrika, Vestindien og Stillehavet danner den fjerde Lomékonvention rammen om EIB's indsats. EU's fremtidige støtte i disse lande vil sandsynligvis i høj grad være koncentreret om at fremme den private sektors udvikling, hvilket også vil øge EIB's rolle i forbindelse med partnerskaber med offentlig og privat deltagelse. ■

EIB's rolle i Fællesskabets institutionelle opbygning

Det Europæiske Fællesskabs finansieringsinstitution, EIB, blev oprettet ved Romtraktaten i 1958. Rammerne for dens aktivitet er fastlagt i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, forskellige andre EF-traktater og Bankens vedtægter. EIB tjener Fællesskabets mål ved at stille langfristede midler, der tilvejebringes på kapitalmarkederne verden over, til rådighed for investeringsforehavender i Unionen, men også i tredjelande, nemlig siden begyndelsen af 60'erne som et led i udmøntningen af Fællesskabets samarbejds- og bistandspolitik. Fællesskabets lovmæssige rammer stækker ikke Banken, men åbner tværtimod mulighed for, at den kan afpasse sin aktivitet efter udviklingen i Unionens politiske prioritering. Den har således altid udvidet og diversificeret sin aktivitet efter behov med henblik på at løse sin opgave som Fællesskabets finansieringsinstitution i et konstant skiftende økonomisk og politisk miljø.

GRUNDEN TIL EIB'S OPRETTELSE

EIB fylder i år fyrré år, hvilket er en god anledning til at minde om, hvorfor den blev oprettet. Det skete som et led i beslutningen om at oprette Det Europæiske Økonomiske Fællesskab. En af forudsætningerne for udbygningen af det sektorale samarbejde i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab til et stort fællesmarked var, at det lykkedes at

finansiere de omfattende fysiske infrastrukturer, der kunne knytte de deltagende landes nationale økonomiske systemer sammen. Der var ligeledes behov for betydelige midler til finansiering af investeringer i mindre udviklede områder og industrivirk-somheder, således at de kunne integreres i et åbent og konkurrencepræget økonomisk område. På Messinakonferencen, der fandt sted i 1955 med henblik på at forberede traktaten om Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, førte disse overvejelser til ideen om oprettelse af et europæisk offentligt organ, der kunne lette tilvejebringelsen og overførslen af kapital fra Fællesskabets rigere til de fattigere områder og tilføre Fællesskabet kapital udefra. Resultatet var EIB, en projektfinansierende bank, der afholder hovedparten af sin långivning via provenuet af sin låntagning på kapitalmarkederne og samarbejder nært med banksektoren uden sigte på fortjeneste. Det var indlysende, at dens overordnede mål skulle være region-udvikling, modernisering og omstilling af industrien samt økonomiske mål af fælles europæisk interesse, især transeuropæiske infrastrukturer for transport og telekommunikation. De er stadig de vigtigste mål for EIB's långivning. Hertil er der i årenes løb blevet føjet en række andre med henblik på dækning af den efterspørgsel efter investeringer, der er blevet udløst af de skiftende økonomiske forhold, såsom en sikker energiforsyning, miljøbeskyttelse, innovation i industrisektoren og på det seneste tillige vækst og beskæftigelse. At tjene den europæiske integration er og bliver Bankens eneste eksistensberettigelse.

ET AUTONOMT ORGAN MED EN UAFHÆNGIG BESLUTNINGSTAGENDE STRUKTUR

At oprettelsen af EIB og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab skete

ved samme beslutning forklarer, hvorfor Bankens vedtægter er en integrerende del af Romtraktaten, idet de indgår i en protokol dertil. Traktaten tillægger EIB status af juridisk person med finansiell og administrativ autonomi i erkendelse af dens enestående stilling som det eneste fællesskabsorgan, der arbejder på markedet sammen med forretningsbanker og andre finansieringsinstitutioner. Kun Bankens egne beslutningstagende organer kan forpligte Banken, hvilket sikrer, at den kan udøve et uafhængigt fagligt skøn i forbindelse med sin långivning og låntagning.

Også EIB's finansielle struktur bygger på princippet om autonomi. Dens kapital er tegnet af Bankens ejere, som er EU's medlemsstater. EIB's øverste beslutningstagende organ, styrelsesrådet, der repræsenterer ejerne, kan forhøje den tegnede kapital og fastsætte den procentdel deraf, som skal indbetales. Desuden sikrer Bankens administrative opbygning driftsmæssig autonomi inden for rammerne af traktatens og vedtægternes generelle mandat, således at Banken kan fungere både som fællesskabsinstitution og bank.

REAKTIVITET

I det daglige arbejde søger Banken løbende at skabe balance mellem autonomi og reaktivitet. Derfor er dens indsats ikke blot i tråd med Fællesskabets politik, men fremmer den energisk. EIB's indsats koordineres nøje med Fællesskabets økonomiske politik, ligesom den i samme ånd opretholder nære forbindelser med de øvrige EU-institutioner. Ved fastlæggelsen af de generelle politiske retningslinier for Bankens aktivitet tager styrelsesrådet hensyn til de øvrige fællesskabsinstitutioners mål, især Rådet for Den Europæiske Unions og Europa-Parlamentets, der bygger på forslag fra Europa-Kommissionen.

Undertegnelsen af Romtraktaten i 1958

I tråd med reaktiviteten har Banken anlagt en aktiv holdning over for ikke blot virkeliggørelsen af Unionens nye politiske mål, men i stadig højere grad ligeledes deres idegrundlag og udarbejdelse, idet dens forarbejde danner grundlag for politiske initiativer fra Det Europæiske Råd, der består af stats- eller regeringscheferne. Det sker f.eks. gennem deltagelse i EU's arbejdsgrupper på højt plan for udformning af nye politikker, f.eks. dem, der definerede Europas prioriterede transeuropæiske net for transport, energioverførsel og telekommunikation i midten af 90'erne. Et nyligt eksempel på, hvorledes EIB's innovative aktivitet kan bidrage til Det Europæiske Råds nye politiske initiativer, er långivningen til fremme af Den Europæiske Unions politik for vækst og beskæftigelse, der blev udformet medio 1997. De var resultatet af en udvikling, der indledtes med EIB's Edinburghordning, som stillede ekstra midler til rådighed for investeringer i transeuropæiske net og miljøbeskyttelse på opfordring fra Det Europæiske Råd på mødet i Edinburgh i december 1992. Edinburghordningen blev udvidet til mindre og mellemstore virksomheders investeringer på opfordring fra Det Europæiske Råd på mødet i København i juni 1993. Herefter fulgte en lang række andre udlånspolitiske initiativer, herunder en midlertidig ordning for lån med rentegodtgørelser til jobskabende mindre og mellemstore virksomheder, der indførtes i 1994 i samarbejde med Europa-Kommissionen. I juni samme år oprettede Banken sammen med Europa-Kommissionen og banksektoren Den Europæiske Investeringsfond (EIF) med henblik på at fremme investeringerne gennem ydelse af garantier for investeringer i transeuropæiske net samt mindre og mellemstore virksomheder. Medio 1995 besluttede Bankens styrelsesråd at udvide kriterierne for Bankens långivning til forskning og udvikling samt detailsektoren med henblik på at dække finansieringsbehovene i forbindelse med innovative foretagender i disse sektorer. I august 1997 vedtog EIB sit beskæftigelsesfremmende initiativ Amsterdamhandlingsprogrammet som bidrag til udmøntningen af Det Europæiske Råds resolution om vækst og beskæftigelse (1), som blev vedtaget på mødet i Amsterdam.

SAMARBEJDE MED ANDRE FÆLLESSKABSINSTITUTIONER

På trods af sin traktatfæstede autonomi samarbejder Banken med de øvrige fællesskabsinstitutioner med henblik på at maksimere virkningerne af deres respektive tiltag til fremme af de samme europæiske mål. For at lette samarbejdet med institutionerne i Bruxelles oprettede EIB i 1968 et repræsentationskontor på stedet.

Rådet for Den Europæiske Union

Rådet for Den Europæiske Union, der vedtager Fællesskabets retsakter, kan opfordre EIB til at medvirke til udmøntningen af nye fællesskabspolitikker. Banken følger Rådets drøftelser nøje og holder sig bl.a. via kontoret i Bruxelles i kontakt med alle, der er involveret i Rådets overvejelser om Fællesskabets fremtidige politiske mål. Rådet påskønner EIB's faglige kompetence og knowhow og indbyder derfor formanden for Banken til at deltage i Rådets møder for at bidrage til dets drøftelser. Det er nu normal praksis at invitere formanden for Banken til økonomi- og finansministrenes rådsmøder, når dagsordenen omfatter punkter af betydning for Banken (2). Banken deltager desuden i Rådets arbejdsgrupper for drøftelse og udarbejdelse af politikker, hvortil EIB bidrager, f.eks. arbejdsgruppen om transeuropæiske transportnet under ledelse af medlem af Europa-Kommissionen Neil Kinnock og arbejdsgruppen om telekommunikation under ledelse af medlem af Europa-Kommissionen Martin Bangemann.

Stats- og regeringscheferne i Det Europæiske Råd

Medlemsstaternes stats- og regeringschefer anmoder i stadig højere grad EIB om at bidrage til udmøntningen af nye EU-politiske mål. I mange af formandskabernes konklusioner af Det Europæiske Råds møder i de fem forløbne år er Ban-

ken blevet udtrykkelig nævnt, første gang på mødet i Edinburgh i december 1992, hvor EIB blev opfordret til at fremme det økonomiske opsving i Unionen ved at fremskynde sin finansiering af dels transeuropæiske net for transport, telekommunikation og energioverførsel, dels miljøbeskyttelse. Et andet eksempel i forbindelse med transeuropæiske net er Bankens deltagelse i gruppen af stats- eller regeringschefernes personlige repræsentanter i 1994 og dens bidrag til udvælgelsen af de 14 prioriterede transportprojekter og de ti prioriterede energiprojekter, som Det Europæiske Råd vedtog endeligt på mødet i Essen i december 1994. Et eksempel fra sidste år er EIB's aktive rolle i tilrettelæggelsen af en supplerende udlånsordning inden tiltrædelsen for ansøgerlandene i Central- og Østeuropa samt Cypern, der gør det muligt for Banken at øge sin finansieringsaktivitet i de nævnte lande betydeligt som et led i forberedelserne til deres EU-medlemskab.

Europa-Parlamentet

Kontakterne mellem EIB og Europa-Parlamentet, der sammen med Rådet udgør Fællesskabets lovgivende magt, er i årenes løb blevet institutionaliseret og omfatter regelmæssige kontakter både på allerhøjeste plan og på medarbejderplan. Banken anser det for vigtigt at holde Europa-Parlamentet vel underrettet om sin aktivitet og omvendt at holde sig orienteret om dets holdninger og drøftelser. Hvert år taler formanden for EIB til udvalget om økonomi, valutaspørgsmål og industripolitik umiddelbart efter og på grundlag af styrelsesrådet for Bankens årsmøde i juni, hvorefter der finder en generel meningsudveksling sted om fællesskabsanliggender, som Banken er engageret i på det pågældende tidspunkt. Medlemmer af andre udvalg overværer ligeledes dette vigtige møde.

Desuden indbyder forskellige parlamentsudvalg medlemmer af Bankens direktion eller personale til at deltage i deres møder med henblik på at orientere dem om emner i forbindelse med EIB eller skaffe sig oplysning om Bankens aktivitet i den pågældende sammenhæng. Denne kontakt finder overvejende sted i udvalgene

(1) Jf. EIB Information nr. 95 s. 1-4.

(2) Takket være personsammenfaldet mellem Rådet (økonomi- og finansministrene) og Bankens styrelsesråd (finansministrene) har Rådet fuldt kendskab til EIB's anliggender.

EIB

Rådet for Den Europæiske Union

Europa-Kommissionen

Europa-Parlamentet

Den Europæiske Revisionsret

De Europæiske Fællesskabers Domstol

vedrørende økonomi og valutaspørgsmål, budgetter og budgetkontrol, regionalpolitik, transport, miljø, beskæftigelse og udvikling.

Endvidere står EIB i forbindelse med de to vigtigste rådgivende organer i Fællesskabet, nemlig Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Begge beskæftiger sig med områder, hvorpå EIB spiller en rolle, især økonomisk integration og regionudvikling. Derfor holder EIB disse institutioner orienteret om sin relevante aktivitet.

Europa-Kommissionen

Europa-Kommissionen er EIB's vigtigste partner i den institutionelle struktur, hvad det daglige arbejde angår, idet begge institutioner er fuldt engageret i fuldendelsen af det fælles marked og fremmer den økonomiske integration i Europa. Dette samarbejde omfatter talrige aspekter og finder sted såvel på formelt institutionelt plan som på medarbejderplan.

Bankens vedtægter indeholder bestemmelser om visse administrative forbindelser mellem de to institutioner. For det første be-

stemmer artikel 11, at Europa-Kommissionen udpeger et medlem og en suppleant til EIB's bestyrelse. Generaldirektøren for økonomiske og finansielle anliggender (GD II) udpeges til bestyrelsesmedlem og generaldirektøren for regionalpolitik og samhørighed (GD XVI) til bestyrelsessuppleant. Bestyrelsen påser, at Banken ledes i overensstemmelse med traktatens bestemmelser og styrelsesrådets generelle retningslinier. Europa-Kommissionens repræsentant kan således forklare de øvrige bestyrelsesmedlemmer Europa-Kommissionens holdninger til de drøftede emner.

Vedtægternes artikel 21 bestemmer, at ansøgninger om lån, der indsendes til Banken, skal forelægges Europa-Kommissionen til udtalelse om, hvorvidt et finansieringsbidrag fra EIB kan anses for at være i tråd med Fællesskabets økonomiske mål. Er Europa-Kommissionens udtalelse negativ, kan bestyrelsen kun bevilge lånet efter enstemmig vedtagelse, hvorved det af Europa-Kommissionen udpegede bestyrelsesmedlem afholder sig fra at deltage i afstemningen.

Angående driften er der daglige kontakter mellem de to institutioners medarbejdere, i Europa-Kommissionen især i generaldirektoratet for økonomiske og finansielle anliggender (GD II). Et vigtigt målområde for samarbejdet er regionudvikling, idet både Bankens lån og tilskuddene og gaveydelse af Fællesskabets budgetmidler bidrager til at udjævne de regionale strukturelle forskelle i mange områder af EU (de mindre udviklede regioner tegner sig for ca. 70% af EIB's samlede långivning i Unionen). De to institutioner – i Europa-Kommissionen er GD XVI (regionalpolitik og samhørighed) ansvarlig for administrationen af Fællesskabets struktur- og samhørighedsfonde – arbejder nært sammen for at sikre en høj grad af komplementaritet og overensstemmelse mellem deres respektive finansieringsaktiviteter samt om ydelse af fælles finansieringsbidrag bestående af lån fra EIB og tilskud fra strukturfondene (det bør i denne sammenhæng understreges, at Banken træffer sine egne finansieringsbeslutninger, idet bestyrelsen har enebeføjelse til at træffe beslutning om ydelse af lån til de enkelte projekter efter at have indhentet Europa-Kommissionens og den berørte medlemsstats udtalelse). I 1997 repræsenterede samfinansieringerne en fjerdedel af EIB's aktivitet i strukturfondenes målområder. Bankens ansatte deltager i de forskellige etaper af forberedelsen og gennemførelsen af diverse former for strukturbistand fra Fællesskabet under Europa-Kommissionens ledelse og i samråd med de nationale eller regionale myndigheder i det berørte medlemsland. Arbejdet omfatter prioriteringen af middelanvendelsen, finansieringsbidragenes vilkår samt tilsynet med og bedømmelsen af deres virkninger. EIB

bidrager aktivt til udmøntningen af Samhørighedsfonden⁽³⁾ og administrerer i øvrigt Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes finansieringsmekanisme⁽⁴⁾, hvorved den bedømmer projekterne på grundlag af sin tekniske, økonomiske og finansielle knowhow.

Et andet vigtigt samarbejdsområde er finansieringen af projekter uden for Den Europæiske Union, hvor EIB's lån supplerer finansieringsbidragene fra Det Europæiske Fællesskab af budgetmidler, der administreres af Europa-Kommissionen. Hovedparten af Bankens långivning afholdes af dens egne midler, men Banken optræder ligeledes som Fællesskabets eller dets medlemsstats agent, idet den administrerer risikovillig kapital og rentegodtgørelser, der er afsat til projekter i AVS-landene og tredjelande i Middelhavsområdet. Denne aktivitet afvikles i samarbejde med Europa-Kommissionens GD I (eksterne forbindelser) og GD VIII (udvikling). Hertil kommer forbindelserne med GD XI (miljø, nuklear sikkerhed og civilbeskyttelse) om løsningen af Bankens opgaver inden for rammerne af Fællesskabets politik for miljøbeskyttelse og forbedring af livskvaliteten.

Samarbejdet på medarbejderplan underbygges af kontakterne mellem dels Bankens direktion, der er ansvarlig for de daglige forretninger, dels medlemmerne af Europa-Kommissionen, naturligvis især om spørgsmål af fælles interesse for begge institutioner, såsom økonomiske og finansielle anliggender, regionudvikling, transport, miljø samt politikken for samarbejde og udviklingsbistand.

De Europæiske Fællesskabers Domstol

Som fællesskabsrettens håndhæver er De Europæiske Fællesskabers Domstol udtrykkeligt nævnt både i traktaternes forskellige institutionelle bestemmelser vedrørende EIB og i Bankens vedtægter. Domstolen er således kompetent i tvister vedrørende medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser over for EIB og lovmæssigheden af styrelsesrådets og bestyrelsens foranstaltninger. EIB vælger Domstolen som værneting i sine kontraktforhold med kreditorer og debitorer, der er hjemmehørende uden for Den Europæiske Union

(hvorimod tvister mellem Banken og tredjemand i Unionen indbringes for den kompetente domstol i det land, hvor Banken vælger domicil). Domstolen er ligeledes kompetent, for så vidt angår tvister mellem Banken og dens ansatte.

Den Europæiske Revisionsret

Den Europæiske Revisionsrets kompetence omfatter den eksterne revision af Fællesskabets offentlige finanser. Den reviderer Europa-Kommissionen, der er ansvarlig for gennemførelsen af Fællesskabets budget, herunder de aktiviteter, hvortil EIB bidrager som administrator af EF-midler ifølge Fællesskabets mandat. Denne revision finder sted på grundlag af bilag forelagt af Banken. Efter behov og fælles aftale kan Revisionsretten og EIB's revisionsudvalg aflægge revisionsbesøg ved projekterne. De praktiske aspekter af dette pragmatiske samarbejde mellem Revisionsretten, Europa-Kommissionen og – via sidstnævnte – EIB om revisionen af disse forretninger blev formaliseret i en aftale i 1989. Til forskel derfra revideres Bankens forretninger med egne midler af EIB's eget revisionsudvalg, der består af tre medlemmer udpeget af styrelsesrådet på grundlag af deres viden om offentlige regnskaber og revision. Revisionsudvalget reviderer EIB's regnskab sammen med Bankens eksterne revisor, der i øjeblikket er Ernst & Young, og EIB's egen interne revisionsstruktur. ■

⁽³⁾ I 1997 deltog Banken i den økonomiske og tekniske bedømmelse af 26 projekter, der blev forelagt Samhørighedsfonden til finansiering.

⁽⁴⁾ EØS-finansieringsmekanismen finansieres af de EFTA-lande, der deltager i EØS, og af Fællesskabets budget. Dens mål er at fremme investeringer inden for miljø, transport og uddannelse samt projekter, der gennemføres af mindre og mellemstore virksomheder i Grækenland, Portugal og de tilbagestående områder af Spanien samt på øen Irland. Den omfatter gaveydelse på 500 mio ECU og rentegodtgørelser på 2 procentpoint i forbindelse med lån fra EIB på i alt 1,5 mia ECU.

For en varig udvikling i AVS-landene EIB's rolle ifølge den fjerde Lomékonvention

Allerede ved sin oprettelse i 1958 indledte Det Europæiske Økonomiske Fællesskab drøftelser af, hvorledes det bedst kunne udtrykke sin solidaritet med de mindre udviklede lande. Det førte til udformningen af en koordineret politik for udviklingssamarbejde med tredjelande. Den Europæiske Investeringsbank (EIB) var fra begyndelsen direkte engageret i denne politik med sin tekniske og finansielle knowhow.

De stærke historiske bånd mellem medlemsstaterne og visse stater i Afrika fik Det Europæiske Fællesskab til at afstikke rammerne for en fælles politik for udviklingsbistand over for disse stater, der førte til underskrivelsen af den første Yaoundékonvention så tidligt som i 1963. Siden har Den Europæiske Union fremmet udviklingen i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-landene) samt De Oversøiske Lande og Territorier (OLT) ⁽¹⁾ på grundlag af forskellige konventioner mellem AVS-staterne og EU, i øjeblikket den fjerde Lomékonvention, der omfatter 70 AVS-stater og 19 OLT.

Lomékonventionerne danner rammen om en styrkelse af forbindelserne på en række politiske, økonomiske og kulturelle områ-

der og bekræfter klart de principper, der ligger til grund for dette samarbejde, f.eks. ikkeindblanding, gensidig respekt og partnerskab. Desuden åbner de mulighed for ydelse af finansieringsbidrag som et led i EU's bistandsprogram. Ansvar for den finansielle bistand er fordelt mellem to institutioner, nemlig Europa-Kommissionen gennem Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), der administrerer gaveydelse, som i vid udstrækning er forbeholdt den sociale udvikling, og EIB, der stiller lån, som skal tilbagebetales, til rådighed for produktive investeringer. På grund af sin erfaring på tilsvarende områder i EU koncentrerer EIB sig om finansiering af projekter inden for industri, landbrugsindustri, minedrift, turisme og energi samt - når forholdene tillader det - infrastrukturprojekter vedrørende f.eks. havne, lufthavne, telekommunikation og jernbaner. Ved bedømmelsen af projekter, der tænkes fremmet med lån fra EIB, er det første og afgørende kriterium, hvorvidt projektet vil kunne yde et positivt bidrag til det pågældende lands eller den pågældende landegruppens økonomiske udvikling.

Som i alle andre lande, hvor EIB er aktiv, skal projekterne være økonomisk, finansielt, teknisk og miljømæssigt bæredygtige, ligesom de skal sikre en rentabel udnyttelse af de knappe ressourcer. AVS-

landene har imidlertid specielt vanskelige udviklingsproblemer - hovedparten har per capita indkomster på kun et par hundrede ECU årlig - og Banken har derfor mulighed for en betydelig smidighed i forbindelse med finansieringen af investeringer, idet den kan anvende forskellige finansieringsordninger.

Lån af Bankens **egne midler** (dvs. provenuet af dens låntagning på kapitalmarkederne), der stilles til rådighed på klassisk vis.

Disse lån er sædvanligvis, men ikke altid, forbundet med en rentegodtgørelse på indtil fire procentpoint ⁽²⁾ af EUF's midler, der administreres af EIB ifølge medlemsstaternes og Europa-Kommissionens mandat.

Lån af **risikovillig kapital**, ligeledes fra Den Europæiske Udviklingsfond, som Banken administrerer ifølge mandat. Disse midler sætter Banken i stand til at yde forskellige former for egenkapital og kvasikapital, der kan afpasses nøje efter projekternes særlige behov, låntagers kapacitet samt forholdet mellem projekternes risiko og afkast. Nogle af disse midler anvendes ligeledes til gennemførelse af forundersøgelser og pilotprojekter.

⁽¹⁾ Sideløbende med Lomékonventionen traf Den Europæiske Union særlige bestemmelser om en finansiell og teknisk bistand til 19 Oversøiske Lande og Territorier (OLT), der er grundlovs-mæssigt tilknyttede tre EU-stater (Frankrig, Nederlandene og Det Forenede Kongerige). Finansieringsbidragene stilles til rådighed på samme vilkår som i AVS-landene.

⁽²⁾ Denne rentegodtgørelse anvendes i praksis til affholdelse af udgifterne til miljøforbedringer, uddannelsesprogrammer og andre formål, der er godkendt af Banken, men kan også gives videre til staten som budgetstøtte (således at den ikke anvendes til at fremme investeringer i den private sektor).

MIDLER ADMINISTRERET AF EIB INDEN FOR RAMMERNE AF DEN FJERDE LOMÉKONVENTION

	Første protokol 1991-1995		Anden protokol 1996-2000	
	Mio ECU	%	Mio ECU	%
Lån af EIB's egne midler	1 200	52	1 658	55
Rentegodtgørelser af EUF's midler	280	12	370	12
Lån af risikovillig kapital (EUF)	825	36	1 000	33
Total	2 305	100	3 028	100

EIB's seneste finansieringsaktivitet finder sted inden for rammerne af de to finansprotokoller til den fjerde Lomékonvention, der åbner mulighed for ydelse af lån fra Banken på indtil 5,3 mia ECU mellem 1991 og 2000. Styrelsesrådet afsatte i oktober 1995 i alt 1 658 mio ECU af Bankens egne midler hertil efter Rådets (økonomi- og finansministrenes) beslutning. Denne ordning er omfattet af en garanti fra medlemsstaterne.

HVAD HAR EIB HIDTIL UDRETET IFØLGE DEN FJERDE LOMÉ-KONVENTION?

Bankens långivning inden for rammerne af den fjerde Lomékonvention har været forbeholdt områderne energi (infrastruktur for elproduktion og -transmission samt udnyttelse af olie- og gasforekomster), infrastruktur for kommunikation (transport og telekommunikation), miljø (vandforsyning og kloakering), industrifremme og turisme samt tjenesteydelser i forbindelse dermed. Ifølge den første finansprotokol ydede Banken 77 finansieringsbidrag af egne midler og 166 af den risikovillige kapital i 56 AVS-lande og OLT. Ca. 30% blev formidlet via lokale banker og finansieringsinstitutioner, der træffer investeringsbeslutningerne i overensstemmelse med EIB's retningslinier.

Långivningen i **energisektoren** beløb sig til 655 mio ECU, der hovedsagelig gik til elprojekter, såsom opførelsen af et vandkraftværk i Takoradi og moderniseringen af et andet i Akosombo ved Volta i Ghana, Garafiridæmningen i Guinea, et vandkraftværk i Muela i Lesotho, udbygninger af transmissions- og distributionsnettenes kapacitet i en række lande - Bahamas, Barbados, Belize, Caymanøerne, Comorerne, Den Dominikanske Republik, Grenada, Jamaica og Papua Ny Guinea - sammenkoblinger af nettene i Elfenbenskysten og Burkina Faso samt forbindelser mellem Botswana, Sydafrika, Zimbabwe og Mocambique. Hertil kommer en række lån til udnyttelse af olie- og gasforekomster i Elfenbenskysten samt opførelsen eller istandsættelsen af olierørledninger i Kenya, Trinidad og Tobago samt Zambia.

I **transportsektoren** er 180 mio ECU gået til istandsættelsen af jernbanen mellem Elfenbenskysten og Burkina Faso, udbygninger af havne i Kap Verde (Mindelo), Mauritius (Port Louis), Namibia

(Lüderitz og Walvis Bay), Saint Vincent og Grenadinerne (Kingstown) samt Tanzania (Dar-es-Salaam), men også til forbedringer af lufthavne i Etiopien, Fiji, Gabon, Mauritius samt Saint Kitts og Nevis. Et projekt af særlig regional betydning var fornyelsen og moderniseringen af lufthavne samt anlæg for forbedring af flysikkerheden i de 15 AVS-lande, som er medlemmer af ASECNA^(*). Endelig har Banken finansieret udbygninger og istandsættelser af **telenettene** i Djibouti, Eritrea, Etiopien, Fiji, Jamaica, Mauritius, Namibia, Senegal og Tonga, nemlig med i alt 125 mio ECU.

EIB har altid lagt særlig vægt på at fremme bestræbelserne for **miljøbeskyttelse** og -forbedring, ikke blot gennem finansiering af egentlige miljøprojekter, men også ved gennem sin detaljerede projektbedømmelse at sikre, at alle de godkendte investeringers miljøpåvirkninger holder sig inden for rimelighedens grænser. Som eksempler fra AVS-landene kan især nævnes projekter for byfornyelse, herunder vandforsyning, kloakering samt spildevands- og affaldsbehandling, nemlig i Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Botswana, Caymanøerne, Gambia, Guinea, Grenada, Guyana, Malawi,

(*) Agenturet for Forbedring af Flysikkerheden over Afrika og Madagaskar.

Mauritius, Namibia, Senegal og Zimbabwe, der tegnede sig for i alt 197 mio ECU.

Fremme af industri og minedrift - ofte i form af en forøgelse af den merværdi, der tilføres de lokale råmaterialer, til gavn for de pågældende landes betalingsbalancer - er ifølge Lomékonventionen et prioriteret målområde for Bankens finansieringsbidrag. Således er 140 mio ECU gået til **mineprojekter**, herunder udnyttelsen af forekomsterne af granit i Angorochas (Angola), guld i Sadiola (Mali), jernmalm i M'Haoudat (Mauretania), grafit i Ancuabe (Mocambique), kobber i Sanyati (Zimbabwe) og kobalt i Kilembe (Uganda).

FREMME AF INDUSTRIENS UDVIKLING MED STIGENDE VÆGT PÅ DEN PRIVATE SEKTOR

Siden sin oprettelse har EIB finansieret såvel offentlige som private initiativtagere. I de senere år har den i stigende grad lagt vægt på den private sektor på grund af dens muligheder for at stimulere væksten i de spirende økonomier og bidrage til at skabe et økonomisk miljø baseret på konkurrencemæssige principper.

40% af EIB's finansieringsbidrag ifølge den første finansprotokol til den fjerde Lomékonvention fremmede den private sektors udvikling, idet de gik til investeringer i virksomheder af alle størrelser. De direkte lån til store industriprojekter beløb sig til 198 mio ECU og var hovedsagelig fordelt på kemi, fødevarer, tekstiler og læder samt forarbejdning af metal, gummi og plast.

Angående mindre projekter har Banken valgt at stille kreditlinier (globallån) til rådighed for lokale banker og finansieringsinstitutioner i AVS-landene, hvilket samtidig styrker disses administrative og finansielle kapacitet. Endvidere har Banken

ydet finansieringsbidrag gennem en række europæiske institutioner for udviklingsfinansiering (*). Den har således indgået aftaler om 65 globallån på 549 mio ECU i 41 AVS-lande. Ifølge globallånsordningen har den lokale bank ansvaret for at finde, bedømme, udvælge og kontrollere projekterne under EIB's tilsyn. Fordelen ved denne ordning er, at beslutningerne træffes tæt på markedet, hvor ideerne, ambitionerne og mulighederne findes.

Takket være de disponible midlers fleksibilitet har Banken formået at tilbyde de lokale formidlere en lang række forskellige finansieringsordninger. Dens direkte långivning er således blevet suppleret med underordnede, betingede og konvertible lån, lån med stemmerettigheder og aktionærforskud, der alle afholdes af den risikovillige kapital.

I Kenya og Uganda har Banken udviklet en ordning med pyramidegloballån, ifølge hvilken långivningen går via staten til centralbanken med rentegodtgørelser og derfra videre til de lokale banker og institutioner for udviklingsfinansiering på markedsvilkår (for at undgå en forvriddning af de finansielle markeder) med henblik på finansiering af deres kunders investeringsprojekter. Centralbanken fungerer som statens agent (der anmoder om og foretager udbetalinger og bærer ansvaret for inddrivelsen af gælden fra bankerne), medens projektbedømmelsen foretages af de banker, der bærer risikoen i forbindelse med samtlige lån. Denne form for samarbejde med den lokale finansielle sektor omfatter over 20 banker og finansieringsinstitutioner.

Desuden anvender EIB den risikovillige kapital til indskud af egenkapital. Det kan ske under forskellige former, såsom direkte erhvervelse af kapitalandele i finansielle formidlere på EU's vegne, indirekte erhver-

velse af kapitalandele i mindre og mellemstore virksomheder via finansieringsinstitutioner, herunder fonde for formidling af risikovillig kapital, bidrag til forbedring af offent-

lige virksomheder forud for deres privatisering, finansiering af europæiske virksomheders kapitalandele i virksomheder i AVS-landene (fællesforetagender) osv. ■

EIB's næstformand med ansvar for AVS-landene Claes de Neergaard udtaler følgende om den seneste udvikling og den nærmeste fremtid:

»I de senere år har Bankens aktivitet været præget af forskellige tendenser, nemlig en stigende långivning til den private sektor og en fremgang i udlånene eller investeringerne via finansielle formidlere under anvendelse af en række forskellige finansieringsordninger.

Samtidig har EIB fortsat sin støtte til infrastrukturinvesteringer af betydning for AVS-landenes økonomiske udvikling og private sektor.

Disse tendenser vil sandsynligvis blive styrket i de kommende år. Flytningen af vægten fra den offentlige til den private sektor er et globalt fænomen. Vi er således vidner til, hvordan et stigende antal tjenester og forsyningsvirksomheder overgår til den private sektor inden for telekommunikation, elproduktion, spildevandsbehandling osv. Vort marked er i ombrud, og vi må tilpasse os. En af vore hovedopgaver vil være at udbygge vort samarbejde med den lokale finansielle sektor for at hjælpe den til at kunne finansiere såvel mindre som større virksomheder.

Desuden har vore markeder udviklet sig i positiv retning. Der er lovende tegn i Afrika med hensyn til vækst, regionalt samarbejde og øget politisk stabilitet, der vil gøre europæiske virksomheder mere interesserede i at investere. Jo mere denne tendens kan gøres varig, jo bedre er det. EIB ventes at blive en naturlig finansieringspartner, da den har en enestående erfaring med de spirende markeder og forbindelser til et bredt udvalg af europæiske virksomheder.

På grund af EU-landenes langsomme ratificering af den anden finansprotokol til den fjerde Lomékonvention har EIB været nødsaget til at fortsætte sin aktivitet i AVS-landene med den vigtige begrænsning, at den kun kunne indgå aftale om eller udbetale få nye lån. Den har imidlertid allerede bedømt og godkendt en lang række projekter, således at den hurtigt kan udvide sin långivning, nu da protokollen er blevet ratificeret.

En hastende og vigtig opgave for Banken er sammen med Europa-Kommissionen at fastlægge de mellemfristede rammer for ordningen efter Lomékonventionerne. Det sker på grundlag af en grønbog fra Europa-Kommissionen og omfattende samråd med og mellem AVS- og EU-staterne. EIB er drivkraften bag tilrettelæggelsen af rammerne for en rullende investeringsordning til afløsning for den aktuelle risikovillige kapital. Jeg er overbevist om, at de moderniserede rammer for samarbejdet efter Lomékonventionerne, der gradvis aftegner sig, i høj grad vil være tilpasset både AVS-staternes og EU-staternes behov og interesser«.

(*) Ifølge den første finansprotokol: Cofides (ES), Commonwealth Development Corporation (GB), Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden NV (NL), Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (DK) og Proparco (FR).

EIB bidrager til udviklingen af de centraleuropæiske kapitalmarkeder

Den Europæiske Investeringsbank er allerede en af de største kilder til lånefinansiering af projekter i de centraleuropæiske lande takket være sin långivning på 5,4 mia ECU i de sidste fem år (1993-1997). Som den største multilaterale låntager på kapitalmarkederne verden over udvider EIB nu også sin låntagning til en række lande i Centraleuropa. Derved bliver den i stand til at kanalisere den lokale opsparring i retning af produktive projekter, ligesom den ved at genudlåne provenuerne i lokale valutaer eliminerer valutakursrisikoen for initiativtagerne. Frem for alt kan en stor og erfaren aktør som EIB med den højeste kreditværdighed, AAA, gennem sin tilstedeværelse på de centraleuropæiske kapitalmarkeder i høj grad bidrage til at udvikle og udbygge disse markeder.

ÅBNING AF MARKEDERNE FOR UDENLANDSKE EMITTENTER

For ti år siden, nemlig efter EU's udvidelse med Grækenland, Spanien og Portugal, var EIB foregangsmand for udviklingen af disse landes kapitalmarkeder, idet den bidrog til deres vækst og internationalisering. Efter dette forbillede er Banken allerede aktiv i de tre centraleuropæiske søsøgerlande Tjekkiet, Ungarns og Polens valutaer. Den har således tilvejebragt midler i tjekkiske kroner (CZK), syntetiske polske zloty (PLN) og på det seneste også ungarske forint (HUF) på det ungarske kapitalmarked.

TJEKKIET: LIKVIDITET I TJEKKISKE KRONER

Siden 1996 har EIB udbudt syv obligationsemissioner på i alt 7 500 mio CZK (ca. 200 mio ECU) på euro-CZK-markedet. Den seneste med en løbetid på 15 år muliggjorde Bankens oprettelse af den

første likviditetspulje i CZK med henblik på udbetaling af lån til kunder i Tjekkiet på meget gunstige vilkår.

Skønt markedet for euro-CZK muliggør låntagning på fordelagtige vilkår, agter EIB nu at tappe det tjekkiske CZK-marked via et emissionsprogram i Tjekkiet.

POLEN: SYNTETISKE ZLOTY INDEKSERET EFTER DEM

Desuden har EIB udbudt to euroobligationsemissioner i syntetiske PLN, der er indekseret efter DEM. Den første var på 100 mio PLN med en løbetid på to år. Den anden var på 300 mio PLN (ca. 77 mio ECU) med en kupon på 17% og en løbetid på syv år. Det er den længste PLN-obligation indekseret efter DEM med det største pålydende nogensinde. Emissionerne af syntetiske PLN, hvor alle ydelser på lånet erlægges i DEM, afspejler investorerens voksende internationale efterspørgsel efter investeringer og positioner i PLN.

EIB koncentrerer sig nu specielt om at udvikle de nationale kapitalmarkeder, især i Tjekkiet, Ungarn og Polen, samt om at overføre sin omfattende finansielle know-how derom til disse lande.

EMISSIONSPROGRAM I UNGARSKE FORINT

Et stort skridt i denne retning var EIB's oprettelse af sit første emissionsprogram på 20 mia HUF (ca. 100 mio ECU), der var det første af sin art i noget centraleuropæisk land. Efter ratificeringen af rammeaftalen mellem EIB og den ungarske stat gjorde programmet, der er udviklet i nært samarbejde med alle relevante offentlige instanser og de ungarske banker, det muligt for EIB at udstede obligationer i HUF på det ungarske kapitalmarked i en

række strukturer samt at tilbyde initiativtagerne i Ungarn lån i HUF.

I mellemtiden har Banken emitteret en femårig obligation med variabel rente, der er knyttet til Budapest Interbank Offered Rate. Der er tale om et nyt produkt på det ungarske marked, der hidtil kun har bestået af obligationer med variabel rente knyttet til det ungarske T-Bill-afkast eller den ungarske inflationsrate. Udbydelsen af Bankens obligationer med variabel rente i Ungarn understreger på ny dens rolle som foregangsmand med hensyn til udviklingen af nye markeder og fordybningen af de lokale kapitalmarkeder gennem emission af obligationer i nye strukturer.

FINANSIEL KNOWHOW FREMMER UDVIKLINGEN AF DE LOKALE MARKEDER

EIB's erfaring med det ungarske emissionsprogram og tilsvarende programmer i en lang række medlemsstaters valutaer vil danne grundlaget for et tilsvarende projekt i Polen i nært samarbejde med det polske bankvæsen og de relevante statslige instanser.

I Ungarn, Polen og Tjekkiet udvikler EIB sig hurtigt til en toneangivende emittent. Det er en vigtig forudsætning for at kunne stimulere væksten, fordybningen og diversificeringen af de eksisterende markedsstrukturer og bringe dem i overensstemmelse med de gængse strukturer i Den Europæiske Union. For at imødekomme initiativtagerne i andre centraleuropæiske landes ønsker har EIB allerede taget kontakt med de relevante nationale myndigheder og banker i en række lande og vil derfor sandsynligvis kunne tilvejebringe midler i et stigende antal centraleuropæiske valutaer i en ikke alt for fjern fremtid. ■

EIB-forum 1998

Europas udfordring: Investering i arbejdspladser

London, den 22. og 23. oktober 1998

■ Dette fjerde EIB-forum beskæftiger sig med et emne, der er af afgørende betydning for Den Økonomiske og Monetære Unions succes og derfor står øverst på Den Europæiske Unions politiske dagsorden. På tærsklen til tredje fase af ØMU skal EU opfylde betingelserne for makroøkonomisk stabilitet og fremme den økonomiske integration i Europa yderligere, samtidig med at den står over for en fortsat høj ledighed. På denne baggrund vedtog Det Europæiske Råd på mødet i Amsterdam i juni 1997 en strategi for vækst og beskæftigelse, hvori investeringsfremme spiller en vigtig rolle.

Som Den Europæiske Unions finansieringsinstitution er EIB stærkt engageret i EU's vækst- og beskæftigelsespolitik, som den fremmer gennem ydelse af langfristede lån til investeringsprojekter. Med henblik på at koncentrere en betydelig del af sine finansieringsbidrag om sunde investeringer i arbejdskraftintensive sektorer indledte Banken medio 1997 sit Amsterdamhandlingsprogram. Det omfatter en udvidelse af målområdet for EIB's långivning til uddannelse, sundhed og byfornyelse, en forøgelse af finansieringsbidragene til jobskabende infrastrukturinvesteringer og tilbud om risikovillig kapital til innovative mindre og mellemstore virksomheder.

Sigtet med EIB-forum er at bidrage til belysningen af vigtige emner af europæisk interesse og fremme den faglige kontakt mellem specialister på de områder, der berøres på forummet. EIB-forum 1998 vil beskæftige sig med forholdet mellem investering og beskæftigelse i Den Europæiske Union med særlig vægt på spørgsmålet om dels mobilisering af kapital inden for ØMU, dels de innovative virksomheders adgang til risikovillig kapital. Bankens

eget intellektuelle bidrag til drøftelserne på forummet er bl.a. baseret på de praktiske erfaringer med udmøntningen af Amsterdamhandlingsprogrammet.

I forummet deltager over 300 repræsentanter for banker og andre finansieringsinstitutioner, industrien, faglige sammenslutninger, parlamenter, statslige og regionale myndigheder, internationale organisationer, universiteter og medierne. Hovedtalerne bliver Gordon Brown, finansminister og medlem af styrelsesrådet for Det Forenede Kongerige, der holder åbningstalen, Renato Ruggiero, generaldirektør for World Trade Organisation, der holder festtalen ved middagen, og Mario Monti, medlem af Europa-Kommissionen for det indre marked og finansielle tjenesteydelser, som vil forelægge Europa-Kommissionens ideer. Blandt de øvrige fremtrædende talere, der repræsenterer et bredt udvalg af økonomiske, finansielle og politiske synspunkter samt en betydelig driftsmæssig og videnskabelig knowhow, kan nævnes Bernd Pischetsrieder, formand for bestyrelsen for BMW, John S. Monks, generalsekretær for Trade Union Congress, Storbritannien, Marc Viénot, formand for Paris' fondsbørs EUROPLACE, og Salvador García Atance, formand for AB Asesores.

EIB glæder sig over, at Jacques Delors, tidligere formand for Europa-Kommissionen, har indvilget i at levere oplægget til førstedagens møderække om investeringernes rolle i forbindelse med skabelsen af be-

skæftigelse, idet hans hvidbog om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse kan betragtes som udgangspunktet for Unionens aktuelle strategi på området.

EIB-forum 1998 finder sted i fyrreråret for EIB's oprettelse efter to arrangementer, der var forbeholdt regionale emner, nemlig det tredje EIB-forum i Stockholm i 1997 om integration og samarbejde i Nord-europa og Østersøområdet og det andet EIB-forum i Madrid i 1996, der beskæftigede sig med euro-middelhavspartner-skabet. Det første EIB-forum, der fandt sted i Amsterdam i 1995, var helliget det horisontale spørgsmål om den private sektors deltagelse i finansieringen af omfattende infrastrukturer. Som hidtil (1) vil publikationen om dette års forum blive offentliggjort og stillet til rådighed for vide kredse både i og uden for EU, der interesserer sig for forummets emne. ■

(1) Publikationen om EIB-forum 1997 blev offentliggjort i april 1998 og kan rekvireres gratis fra EIB's hovedafdeling for information og kommunikation, fax (+352) 4379 3189.

Video i anledning af fyrråret for EIB's oprettelse

I anledning af fyrråret for EIB's oprettelse har vi produceret en kort video med en oplysende og underholdende aktivitetsbeskrivelse. Den foreligger på engelsk, fransk, italiensk, portugisisk, spansk og tysk og adskiller sig i høj grad fra vore andre audiovisuelle produktioner. De henvender sig overvejende til bank- og finansieringssagkyndige, der fortsat kan rekvirere videoen »Finansiering af Europas integration«, som opdateres regelmæssigt.

Med den nye video håber vi at nå et bredere publikum – især tv-stationer, handelskamre, industrisammenslutninger, EU-institutioner og -repræsentationskontorer, europæiske organisationer, faglige sammenslutninger, universiteter og skoler – der her har en nyttig beskrivelse af EIB i dens specielle rolle som både EU-institution og bank.

I et historisk tilbageblik over de fire årtier præsenterer videoen kendte verdensbegivenheder og personligheder parallelt med Bankens aktivitet i perioden. Til slut forklarer EIB's formand Sir Brian Unwin Amsterdamhandlingsprogrammet, der er Bankens svar på den resolution om vækst og beskæftigelse, som Det Europæiske Råd vedtog på mødet i Amsterdam i juni 1997.

Videoen er en blanding af billeder af projekter, kapitalmarkederne og Banken i arbejde. Den beskriver EIB's indsats for at forbedre levestandarden og livskvaliteten i Den Europæiske Union og andre egne af verden.

Ud over de to omtalte videoer råder Banken over et filmarkiv, der kan levere rå optagelser til tv-journalister. Det er under opbygning, men kan allerede tilbyde følgende: EIB's beslutningstagende organer (styrelsesrådet, bestyrelsen, direktionen og formanden), EIB's bygning,

EIB's finansieringsbidrag til regionudvikling, EIB's finansieringsbidrag i Grækenland og EIB's finansieringsbidrag i Portugal. ■

VHS-kopier (Betacam til tv-stationer) kan rekvireres gratis hos Sophie Decelle, EIB, 100, bd Konrad Adenauer, L-2950 Luxembourg, tlf.: (+352) 4379 3135, fax: (+352) 4379 3189 eller e-mail: s.decelle@eib.org.

Tidsskriftet **EIB Information**, der udgives af hovedafdelingen for information og kommunikation, udkommer samtidig på elleve sprog (dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk).

Artiklerne kan anvendes frit, dog helst med angivelse af kilde. Endvidere vil Banken sætte pris på at modtage et eksemplar af de publikationer, som indeholder citater herfra.

Den Europæiske Investeringsbank
100, bd Konrad Adenauer
L-2950 Luxembourg
Tlf. 4379-1 - Telefax 43 77 04
H320-videokonference 43 93 67

Hovedafdelingen for Italien
Via Sardegna, 38 - I-00187 Rom
Tlf. 06 4719-1 - Telefax 06 42 87 34 38
H320-videokonference 06 48 90 55 26

Kontoret i Athen
Avenue Amalias 12 - GR-10557 Athen
Tlf. 3220 773/774/775 - Telefax 3220 776

Kontoret i Lissabon
Avenida da Liberdade, 144 -156, 8º
P-1250 Lissabon
Tlf. 342 89 89 eller 342 88 48
Telefax 347 04 87

Kontoret i London
68, Pall Mall - London SW1Y 5ES
Tlf. 0171 343 1200 - Telefax 0171 930 9929

Kontoret i Madrid
Calle José Ortega y Gasset, 29
E-28006 Madrid
Tlf. 431 13 40 - Telefax 431 13 83

Repræsentationskontoret i Bruxelles
Rue de la Loi 227 - B-1040 Bruxelles
Tlf. 230 98 90 - Telefax 230 58 27
H320-videokonference 280 11 40

Internet <http://www.eib.org>

Fotografier: EIB's billedarkiv, Europa-Kommissionen, Sue Cunningham og Fotostock.

Trykt på Arctic Silk (miljømærket »Nordic Swans«)
af Ceuterick, B-3000 Leuven
IX-AA-98-002-DA-C

